

strofen i Rwanda, hvor franske og belgiske våbenfirmaer med støtte fra Verdensbanken leverede våben til hutuerne, som igangsatte et planlagt folkemord på op mod 1 million mennesker, hvilket igangsatte en kæmpestrøm flygtningestrom. Den slags ting diskuterer man ikke, men skulle der være en enkelt eller to eller 10 af de flygtninge, som kommer igennem til Danmark, er det et stort problem, som skal optage Folketinget i flere dage.

Den grundlæggende mistænkeliggørelse af asylansøgerne, som vi ser i forslaget, kommer meget tydeligt til udtryk i bemærkningerne til forslagets punkt 8, hvor det hedder, at indsatsen mod fupasylsøgerne skal forstærkes. Og man skriver videre:

»Dels planlægges flygtningerejser meget nøje, og det er flygtningene selv, der udpeger det land, de ønsker at flygte til.«

Jeg ved ikke, hvad Venstre og De Konservative bygger det på, for dokumentationen er selvfølgelig ikke til stede. Man får nærmest det indtryk, at flygtningene sidder på samme måde som danskerne i de lange vintermåneder med rejsekatalogerne og vælger ud, hvor de vil tilbringe ferien væk fra de trange tider i hjemlandet. Mistænkeliggørelsens ideologi slår igennem i fuldt flor, og problemet er, at dokumentationen desværre er fraværende. Der er ingen former for dokumentation.

Hvis det nu bare var sådan, at denne mistænkeliggørelse af andre mennesker var en fiks idé i hovedet på de 10 forslagsstillere, var det jo ikke noget stort problem. Problemet er bare, at dette forslag, som skaber myter og falske forestillinger, er den næring, som mere fremmedhad, racistiske kræfter på højrefløj lever af. Det er de fordomme, det er den uvidenhed, som skaber fremmedhad, og de kræfter, som ikke i dag har den fornødne styrke til at puste det had op, får med et forslag som dette her præcis det kunstige åndedræt, de hungrer efter.

Afslutningsvis vil jeg sige, at på sin vis forstår jeg godt Socialdemokratiets forargelse. Nu har de jo gennemført den ene stramning efter den anden, de har givet Venstre og De Konservative stort set alt, hvad de har krævet, og så kommer de og vil have mere.

Jeg forstår godt, at Socialdemokratiet føler sig svigtet, kan man sige, af vennerne. Men Venstre og De Konservative har jo også lært af erfaringerne. De ved, at hvis de bare stiller tilstrækkelig store krav og gentager dem igen og igen, ja, så går der nogle måneder, så går der et år eller

måske 2 år, men så er konsekvensen også forudsigelig: Så kommer Socialdemokratiet og regeringen selv og stiller forslag om stramninger.

Pia Kjærsgaard (DF):

Der skal ske en kraftig stramning af udlændingeloven, og ingen skal være i tvivl om, at Dansk Folkeparti vil støtte ethvert skridt i den retning. Derfor støtter vi selvfølgelig også Venstres og De Konservatives forslag, og vi gider simpelt hen ikke kaste os ud i en eller anden petitesse-snak, som mange af de øvrige ordførere har gjort. Det er et beslutningsforslag, som omtaler nogle problemer. Det er måske ikke helt godt udarbejdet, okay, men det viser sig jo gang på gang, at ministeren skal have et gevaldigt spark for at få gang i lovgivningen.

Den side af sagen har også været debatteret i dag, og Dansk Folkeparti kan fuldstændig tilslutte sig, at der skal mange opfordringer til, før ministeren vil gøre noget som helst ved sagen. Skulle forslaget blive vedtaget – men det er der nok ikke store chancer for – har ministeren og ikke mindst hendes embedsmænd bare at få gang i arbejdet på en måde, så tingene hænger sammen.

Ministeren og Socialdemokratiets ordfører har overhovedet ikke forholdt sig til ret meget i forslaget; kun på de områder, hvor de har kunnet drille og hænge Venstre og De Konservative op på en eller anden formulering, har man været ude med snøren, og det er sagen faktisk alt, alt for alvorlig til. Ministeren og Socialdemokratiets ordfører har ikke forholdt sig til, om perioden for midlertidig opholdstilladelse burde forlænges, før der blev givet fast opholdstilladelse; ministeren og Socialdemokratiets ordfører har ikke forholdt sig til, om det burde undersøges, om en bevilget opholdstilladelse burde inddrages; ministeren og Socialdemokratiets ordfører har aldeles ikke forholdt sig til, om retskravet på familiesammenføring er rimeligt, og problemerne med Dansk Flygtningehjælps afvisning af Udlændingestyrelsens afgørelser har ministeren og Socialdemokratiets ordfører heller ikke forholdt sig til.

Men hvad har man så gjort? Man har været hånlige, man har været nedladende og sagt, at det var et ufuldstændigt, komplet uforståeligt og fuldstændig tåbeligt forslag i stedet for at forholde sig til, at der faktisk er nogle punkter, hvor tingene ikke fungerer hensigtsmæssigt. Det er også pudsigt, at ministeren netop i dag har kunnet meddele medierne, at der nu kommer et